

domme paa indtil 1 Td. Hartkorn, som blive fri, men Ejendomme helt op til omtrent 10 Skpr. Hartkorn slippe ganske for Snekastning, i Stedet for at Grænsen tidligere var sat ved 2 Skpr. Hartkorn. Den ene væsentlige Forandring, der er gjort, er altsaa den, at Nedsættelserne i Skattepligt til Stat og Kommune ogsaa skulle have Betydning ved Anvendelsen af Snekastningsloven. Men der er ogsaa foreslaaet en anden Forandring. Medens tidligere enhver, uden Hensyn til, om han havde Hartkorn — eller hvis han havde Hartkorn, uden Hensyn til, om det var under 2 Skpr. — havde en *personlig* Pligt til at præstere een Snekastningsdag, saa falder det nu bort efter det foreliggende Forslag og falder bort, saa vidt jeg kan se, ikke blot for de ganske smaa Ejendomme op til 2 Skpr. Hartkorn eller en dertil svarende Værdi, men ogsaa for Ejendomme, der nærmest maa anses for mindre Gaarde; de blive alle sammen fri. Det kalder jeg dog en ret indgribende Forandring i det bestaaende. Der er ikke forsøgt noget Forsvar derfor i Bemærkningerne, og jeg har heller ikke hørt noget fremkomme fra den højtærede Minister med Hensyn til det mærkværdige Fradrag efter § 7 i Ejendomsskyldloven. Men jeg formoder, at Grunden til, at man har taget det med, er den efter min Mening ganske urigtige Betragtning, at Snekastningsbyrden tidligere har svaret til Skattepligten til Kommunen. Det er jo aldeles ikke Tilfældet, det viser sig jo allerede deri, at enhver, ogsaa den, hvis Ejendom er under 2 Skpr. Hartkorn, dog udreder 1 Dag, det vil sige lige saa meget som i første Omgang en Gaard paa 1 Td. Hartkorn. Og jeg vil nok spørge, hvorledes Forholdet ellers har været med Hensyn til Snekastningspligt og Skattepligt til Kommunen. Vi have jo bl. a. ogsaa lignet Snekastningspligt efter Assurancesummerne af bygningsafgiftspligtige Ejendomme, medens vi aldeles ikke have kendt til Bygningsafgift til Kommunerne. Naar man har anset det for at være rigtigt, at Skattebyrden fordeles paa den i de ny Skattelove anførte Maade, kan man paa ingen Maade deraf slutte, at ogsaa Snekastningspligten skal fordeles paa samme Maade; det er to ganske forskellige Ting. Jeg kan ogsaa nævne et andet Forhold. Hvorledes forholder det sig med Kørselspligten i Kommunen? Den udredes heller ikke paa samme Maade som den øvrige Skattepligt, og det er jo ganske naturligt: man lægger Kørselspligten der, hvor Hesteholdet er,

om jeg saa maa sige, eller i alt Fald der, hvor der er tilstrækkeligt Hestehold til at udrede den. Men af samme Grund lægger man den rent personlige Snekastningsbyrde der, hvor Arbejdskraften er, især da mindre Ejere eller Brugere eller Beboere jo ere lige saa interesserede som de store i, at man overhovedet kan komme frem ad Vejene. Naar der staar, at 6,000 Kr. er lig med eller træder i Stedet for 1 Td. Hartkorn, og der regnes en Mand for hver 6,000 Kroners Værdi, kan jeg, hvis min Forstaaelse er rigtig, ikke se rettere, end at saafremt Regeringsforslaget bliver vedtaget, vil alt, hvad der er under 6,000 Kr., blive fri for at udrede noget efter Ejendommen, og naar man tillige borttager den rent personlige Byrde for dem, der ikke skulle svare Ejendomsskyld, bliver der faktisk ingen andre tilbage til at bære Byrden end Bøndergaardene og de store Gaarde. Det er alene dem, der for Fremtiden ville blive Snekastningspligtige her i Landet. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en meget stor og indgribende Forandring i det bestaaende og ikke blot en Omskrivning af Hartkorn og Assurancesum af bygningsafgiftspligtig Ejendom til Ejendomsskyld. Der er i mine Tanker saa meget mindre Grund til at fritage den største Del af den mandlige Befolkning paa Landet for Snekastningspligt, som netop den Del af den mandlige Befolkning, der lever af sit Arbejde, er den, som denne Byrde falder mindst besværlig, netop fordi den falder paa en Tid, hvor der er meget lidt andet Arbejde at faa. Jeg ser overhovedet ikke, at der er nogen Grund til at foretage en saadan Forandring som den, der her foreslaas. Hvorfor skal man egentlig fritage den større Halvdel af Befolkningen, som tilfældigvis ikke har en Ejendom, der anses for at være tilstrækkelig stor, til at der af den skal svares Ejendomsskyld til Staten? Den højtærede Minister gav mig en Oplysning, som jeg trængte i høj Grad til, til Forstaaelse af, hvor meget der kan fordres udredet af 6000 Kroners Ejendomsskyld. At der ikke kan fordres noget udredet for en Del af de 6000 Kr., forekommer mig aldeles klart, thi mindre end een Mand kan jo ikke stilles, der kan jo ikke stilles Brøker, der er klart. Hvad der derimod ikke er saa aldeles klart, er, hvorledes det forholder sig, naar man kommer over den snekastningspligtige Værdi, f. Eks. naar man naar op til halvanden Gang denne, om der da skal stilles to Mand, eller om een er nok, saa at